

Mindenütt otthon

Jola Sigmond magyarul Zsigmond Gyula. Színesen csapongó villámleveleiből igyekeztem egy csokrot összeválogatni megállapítva, hogy Jola, akit hétköznapi egyszerűséggel itthon Gyuszinak is szólítanak, begyömöszölhetetlen bármilyen sémába is, még a munkája is meghatározhatatlan.

– A foglalkozásom? Grafikus-matematikus-építész-pszichológus-disc-jockey-újságíró-színész-előadó-tanácsadó. Építész-pszichológusnak szoktam rövidíteni, svédül: Arkitekt SAR-nak jelzem a névkártyán. Van egy saját részvénytársaságom: IQ Art Ab. A név magyarul is olvasható, angolul is, svédül is.

– Tudnál rangsorolni több szakmád, hivatásod között? *Mi köt le végül is a leginkább téged, aki Svédországban a MENSA titkára voltál négy évig, aztán meg elnöke, és mint a legmagasabb IQ-val rendelkezők egyikét kikiáltottak Svédország legokosabb emberének?*

– Rangsorolni: igen, nem? Mi szerint? Melyiket kedvelem leginkább? Melyiket végeztem legtovább? Melyik járult hozzá legjobban a fejlődésemmhez? Idő szerint? Szeretek tanítani és tanulni. Prédikálni és befogadni. Meditálni és tervezni. Lelkesíteni és lelkesedni. Bármit is teszek aktiválom az egész tudásomat. Úgy néz ki, hogy legjobban a tanfolyamvezető munkát kedvelem, meg az ötlet-teremtő tanácsadást. Kreativitás és személyiségfejlesztő tanfolyamokat tartok, eddig négy országban, eddig több, mint százat. A mindennapok? A legnagyobb svéd újságnak a vasárnapi számában van egy pszichológiai rovatom, azt ápolom. A címe iQ-jympa. (IQ-torna). Fejtörők, rejtvények, feladványok, amolyan SICC, gondolatfejlesztő és ébresztő Szórakoztató Időtöltések Cseles Csalafintaságok. Írok egy CD-t tesztekkel és számítógépes játékokkal, tanácsadóként vállalatoknak adok el ötleteket, előadok, szemináriumokat tartok, magánpraxis esténként, gyereknevelés, önfejlesztés; kommunikáció. Levelezem több országban élő barátaimmal, akikkel a gondolataink alkotó erejét tesszük össze amolyan mentális csoportsexként :-). Az Internet segítségével végzem a munkámat, naponta cirka száz levelet kapok, és cirka húszat küldök.

– Kalandos volt azonban az út Svédorszáig, de a valamikori huszonéves fiatalembert nagy eltökéltség vezérelte 1966-ban az országból való kijutásnál. Az első disszidálási kísérletnél a terv: átúszni Bulgáriából Törökországba. A második disszidálási kísérlet: a cél Románián keresztül eljutni Bulgáriába. Szófiából egy hét után szökés Jugoszláviába, aztán 1966. október 5. és 6. közötti éjjelen kalandos szökés Olaszországba. Ezt Trieste, Latina, Capua menekült táborai követik, de nem dekkol egyikben sem, helyette autóstoppal végig utazza az „olasz csizmát”. Eredménye: múzeumok megismerése, olasz nyelvtudás, barátok, kapcsolatok. Ez utóbbi folyamánként ösztöndíj a Vatikánból dacára a református vallásnak.

– Huszonhárom éves voltam, elszánt, makacs és vakmerő. Kalandvágy, életigenlés, szabadságvágy, a mesék „elindult szerencsét próbálni” mágiája, a jövő hívása, leendő gyerekeim negyedik dimenzió keresztüli üzenete is elvitt innen. Hogy mindezek közül melyik az igazi válasz? Amiben én hiszek, illetve T-U-D-O-M: a gyerekeim, hogy bevalósuljanak ebbe a fizikai világba ilyen génkombinációra volt szükség, amit én és nejem tudunk előállítani egyedül, illetve közösen a bolygón. Mind a négy gyermekünk kiváló tehetség, fantasztikus érzékük van minden irányban. Szépek, okosak, tudnak lelkesedni, jó humorérzékük van, kiválóan úsznak, zenélnek, táncolnak, sportolnak, tanulnak, szociálisan nagy baráti körrel, melynek ők a központjai. Hogy ezt realizálni tudják két olyan fizikailag, szellemileg, lelkileg egymáshoz bizonyos viszonyban levő ember kapcsolatára volt szükség, mint a mi házasságunk. Hogy mindezt honnan tudom? Hát a gyermekeink léte a legfrappánsabb bizonyíték.

– *Az évek során hány országot sikerült megismerned? Melyikben mi volt a leginkább megkapó, netán máig ható számodra?*

– Hogy definiálandó a sorrend? Milyen megismeréshez viszonyítva? A megismerés az egy folyamat, ami állandóan megy, továbblép, fejlődik – jó esetben. Kévsébe jó esetben áll, és meg az is előfordulhat, hogy sorvad! Mert például Magyarországot, ahol huszonhárom évig laktam csak később „ismertem” meg. Két ország van, ahol több mint húsz évet éltem: Magyarország és Svédország. Vannak országok, ahol több, mint egy évig éltem: Olaszország, USA, Kenya, és vannak országok, ahol több, mint egy hónapot töltöttem, előfordultam még más országokban is, a legtöbb ország kultúráját, erkölceit, vallásait ismerem.

– *Miért Svédországra esett a választás végül is?*

– A már elmondottakon kívül még két magyarázat van: az olasz menekült táborban elsősorban a Dél-Afrikai Unióba, másodsorban az USA-ba regisztráltattam magam. Tudod, a táborba küldöttségek jöttek kiválogatni a menekültek közül az arra érdemeseket. A korábbiakban elmondottak dacára nem volt azért olyan mulatságos a „köztes” élet, ezért változtattam. Mert elsőnek a svédek jöttek, illetve a szüleim arra kértek, hogy maradjak Beilleszkedési gondok? Mint ahogy azt W. Barna Erika grafológus volt szíves elárulni, kimondottam kedvelek „beilleszkedni” ;-)

– *Jó pár nyelvet ismersz, sokat beszélsz közülük.*

– A SAS-nál stewardessként dolgozó, svéd feleségem szerint: „Oh, a Jola? Ő mindenkivel tud beszélni...” Előadást tartottam magyarul, svédül, angolul, és valóban megértetem magam több nyelven.

– *Az Internetet mennyire tudod használni sokszínű egyéniségedhez passzolóan?*

– Megjelent az Internettel a kommunikációnak egy újabb „elektron-pályája”, egy újabb energia szint. Érdekes a „beirós” stílus, amikor bele tudunk írni egymás sorai közé. Az önkéntelen jelek – akárcsak a grafológiában – az Interneten a

szóhasználat, a jelek, a gondolatok „grafológiája” nagyon izgalmas tanulmány. Nehezebben osztályozható, mint a grafológia, bár annak sem túl egyszerű a kategorizálása. Egyre inkább használom az Internet adta lehetőségeket.

– *Ez az új média egyre többünk életét át meg átszövi. Vajon milyen lesz a jövő? Áldás vagy átok ez nekünk?*

– Egy kés, ha kenyeret szelsz vele: áldás, ha a hasadba döfik: átok.

– *Elmesélnéd az első találkozásodat a számítástechnikával, az első computerrel? És hogy azóta mi történt benned, körülötted e téren?*

– Ha! 1970. A lundi egyetem matematikai szakának elvégzése után kezdtem a számítástechnikai – információ-kezelés néven futó – tanulmányokba. Az egyetem büszkesége egy Univac 1108 akkora volt, mint egy közepesen sikeres maffiózó vil-lája. Magyar viszonylatban mondjuk egy hévízi vendéglő-tulajdonoséhoz hasonlítható nagyságrendű. Mi, diákok boldogan újságotlunk egymásnak: a kiirt szöveget már egy órán belül megkaphatjuk! A programokat lyuk-kártyákra vittük fel, amiket kis dobozokban cipelgettünk. Érdekes volt az arckifejezése annak a diáknak, aki leejtette a dobozát, és a lyuk-kártyák széthullottak. :-) Az Univac kábé annyit tudott – csak kicsit lassabban –, mint a 14 éves fiam zsebszámológépe. Jelenleg a kész programokat használom: Word, Excell, Corel, Photoshop, Illustrator, Netscape – ezeket naponta. A CD-k egy része a 3D stúdió max programmal készül, úgyhogy azt is tudogatom. Nincs gyakorlatom a honlap előállításában és a segéd-programok használatában.

– *Az Internet Zsigmond Gyula számára nem csak Svédországot jelenti.*

– Úgy vélem, hogy a Net adta lehetőségek fejlesztik a kommunikációs képességeinket, és megtörhet a bábeli átok... És mondá az Úr kedvenc programozójának, Noah-nak: Tedd rá légy szíves a genetikai kódot, meg az egész organikus életet egy CD-re mert újraírtam a programot és a régi nem működik úgy, ahogy gondoltam. Az emberek ez a béta-verziója tele van erőszak-buggal. A sikerültebb file-okat átmentjük és újraírjuk a programot. És Noah csinált bárkát valamiből, bármiből, anyagból ami lehetővé tette a genetikai átmentést. Özönvíz-biztos megoldás. Özön-tűz-biztos megoldás? Bombabiztos óvóhely? Bűnbocsánat cédula? Milyen bűnbocsánatért esedező cédulát rejtenénk a virtuális panaszfalba? Ha tudatosan alkalmaz-zuk a világ-utazást – gyakorolva a Neten – átválthatunk afelé amerre minden jó file megmarad, és a selejtje megy a virslibe. Ennek a bizonyítéka a közös munka.

– A munka egyéni szinten: egyre jobban kapcsolatba kerülni a tudatalattimmal, egyre többet tanulni, egyre praktikusabban gondolkodni, a személyes karbantartás ez. Közös munkában előfordulnak súrlódások akarat- és érdek-összekoccanások. Az érzelmek aktiválódnak egy nagyobb körre: környezetünkre. Amikor közösen alkotunk, akkor juthatunk abba a háromdimenziós világba, ahol a „közösségünk” jól működik. Ezt akár levelezésben is fel lehet fogni, vagy vegyük még nagyobbra: a kommunikációs lehetőségeink messze túlhaladják Napóleon kommunikációs lehetőségeit a háromdimenziós világban.

Csapó Ida